

‘Desmuntant Leonardo’ a El Punt - Avui

Autor: Cesc Batlle

Data de publicació: 08-08-2014

En Cesc Batlle destaca la notorietat del documental i dóna suport a l'obra de la Pilar Montoliu, Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història.

Aquests dies s'està projectant als Cinemes Girona de Barcelona el documental Desmuntant Leonardo, produït per Pilar Montoliu i l'Institut Nova Història. Basat fonamentalment en la recerca d'en Jordi Bilbeny, a qui considero amic de fa molts anys, el documental explora les múltiples ombres i incongruències en la història oficial d'aquest immens personatge: Leonardo da Vinci.

Un dels pilars de la historiografia oficial, i que el documental posa en evidència, és que Leonardo era el fill il·legítim d'un notari i una pagesa analfabeta, i que va viure pràcticament sense cap mena d'educació fins als quinze o vint anys, edat en la qual, com per encantament, va passar de la ignorància més supina a disposar de notable educació en múltiples disciplines.

El documental també presenta fets irrefutables, algun dels quals ben intrigant, com que a l'escut de Leonardo hi ha les barres de la corona catalana. I això en una època en què la corona catalana regnava en més de mitja Itàlia a través del Regne de Nàpols, i en què els papes de Roma eren de la família Borja, igualment procedents de territoris de la corona catalana. També ens aporta documentació de com Leonardo es relaciona i interactua amb diversos membres d'aquesta casa reial catalana. Fonamentant-se en tot això, i en la resta del que es presenta en el documental, s'hi acaba defensant que Leonardo estava emparentat d'alguna manera amb aquesta mateixa casa reial.

Fins ara, el documental ha merescut l'atenció i les bones crítiques i comentaris de mitjans com TV3, Catalunya Ràdio i RAC1 i, majoritàriament, també del públic en general. Enmig d'aquest panorama, però, sobten dues menes de reaccions, sortosament minoritàries en nombre. La primera és la de ridiculitzar-lo, presentant-lo com una imbecil·litat o, directament, com un producte delirant. La segona és la de rebentar-lo.

En aquesta segona línia, sobta el blog d'un professor universitari que l'esparraca de dalt a baix, sense haver-lo vist (!!), segons admissió pròpia, talment com si no pogués contenir-se abans d'exposar els seus prejudicis, que és l'única font de dades que el bloguer pot tenir disponible, quan opina sense haver tingut exposició directa a l'objecte del comentari. No cal dir que aquesta mena d'actuacions semblen molt pobrament alineades amb l'esperit de recerca obert, amb mirada equànime i sempre disposades a rebutjar qualsevol teoria existent en favor d'una de nova, que els fets suporten millor que l'existent, que se suposa que és la fibra bàsica de l'esperit universitari. Aquesta mena de comportament i aquesta victòria del prejudici fan bona la dita del premi Nobel de Física, Max Planck, que, fins i tot en un àmbit tant suposadament asèptic com el de la física, les noves teories guanyen terreny no perquè convencin els proponents de les velles, sinó perquè aquests s'acaben morint.

De documentals sobre versions alternatives de la realitat se'n fan molts, i el temps dóna i treu la raó. Només amb el temps podrem veure tots plegats a on queda aquest en concret. Mentrestant, si trobeu el tema interessant i teniu el temps i les ganes, pot no ser una mala inversió del vostre temps de veure'l amb els vostres propis ulls i formar-vos la vostra opinió directament, sense intermediaris, sobre la versemblança, pertinència i interès dels arguments proposats en el documental sobre aquest personatge tan singular i extraordinari de la història universal.

Cesc Batlle

Article original publicat a El Punt - Avui